DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

ROK III **Warszawa, dnia 26 stycznia 1948 r.** **Nr 1**

Treść:

1

ZARZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

z dnia 31 grudnia 1947 r.

(Nr Wet. 2-III-2/17-47 r.)

w sprawie ochronnych szczepień trzody chlewnej przeciw różycy

Z dniem 1 stycznia 1948 r. zarządzam zmianę metody szczepień trzody chlewnej przeciw różycy. W miejsce dotychczas stosowanych szczepień metodą kombinowaną, wprowadzam ochronne szczepienia świń „niezjadliwą kulturą różycową" szczepu prof. Stauba z Instytutu Pasteura w Paryżu.

Do produkcji tej szczepionki zostały upoważnione następujące zakłady:

1. P.I.W. w Puławach — dla zaopatrzenia województwa lubelskiego i kieleckiego.
2. Państwowe Zakłady Biologiczno-Farmaceutyczne w Drwalewie — dla województwa warszawskiego, białostockiego i m. st. Warszawy.
3. P.I.W. oddział w Gorzowie — dla województwa poznańskiego, szczecińskiego i wrocławskiego.
4. W.Z.H.W. w Krakowie — dla województwa krakowskiego, śląsko-dąbrowskiego i rzeszowskiego.
5. W.Z.H.W. w Łodzi — dla województwa łódzkiego i m. Łodzi.
6. P.I.W. Wydział Hodowli i Higieny w Bydgoszczy — dla województwa pomorskiego i olsztyńskiego.
7. Spółdzielnia Pracy „Serobion" w Gdańsku — dla województwa gdańskiego.

Ze względów terenowych i komunikacyjnych — celem łatwiejszego zaopatrzenia — Urzędy Wojewódzkie mogą w porozumieniu z zakłada-

mi produkcji przydzielić poszczególne powiaty do bliższych zakładów produkcji.

Do urzędowej, dorywczej kontroli szczepionki wyznaczam Wydział Rozpoznawczy P.I.W. w Bydgoszczy.

Cenę 1000 ccm szczepionki w ampułkach 5 ccm i 10 ccm ustalam na 30.000 zł.

Pisemne zamówienia na szczepionkę lekarze wet. winni kierować bezpośrednio do właściwego zakładu produkującego szczepionkę.

Do masowych szczepień ochronnych należy przystąpić najpóźniej z dniem 15 marca 1948 r.

Okres wiosennych masowych szczepień ochronnych winien być zakończony z dniem 31 maja 1948 r. dążyć jednak należy do wcześniejszego ich zakończenia.

Uzupełniające szczepienia mogą być przeprowadzane w ciągu całego roku (dorastające sztuki, nowonabyte i t.p.).

Szczepionkę należy stosować jednorazowo podskórnie w ilości 0,5 ccm dla sztuk do 40 kg żywej wagi i 1 ccm powyżej 40 kg żywej wagi.

Prosiąt w wieku do 3 miesięcy nie należy szczepić — maciory wysokoprośne znoszą szczepienia bez szkody.

Przy masowych szczepieniach opłatę za szczepienie wraz z materiałem szczepiennym i środkami odkażającymi ustalam na 100 zł. od sztuki. Na wypadek nie dostarczenia w terminie przez gromadę podwody i pomocy przy szczepieniu, należy wyznaczyć dodatkową opłatę od szczepionej sztuki na pokrycie tych wydatków. Celem ujednostajnienia akcji masowych szczepień na terenie województwa — Urząd Wojewódzki wyda bezzwłocznie ramowe zarządzenie o organizacji tych szczepień, na podstawie którego starosta (zarządy miast) zorganizują planowe, masowe szczepienia świń na terenie powiatu (miasta).

Należy dążyć do tego, aby wszystkie świnie zostały w terenie zaszczepione.

W tym celu do akcji winni być wciągnięci wszyscy lekarze wet.

Szczepieniami na terenie poszczególnego powiatu należy zainteresować Związek Samopomocy Chłopskiej i organizacje rolnicze, społeczne oraz samorządy terytorialne.

W przypadkach odmowy szczepień w poszczególnych gromadach należy przyjąć pisemne oświadczenie właściwego sołtysa, zawiadamiając o powyższym Powiatową Radę Narodową i Powiatowy Związek Samopomocy Chłopskiej.

Województwa względnie Powiatowa Rada Narodowa może powziąć uchwałę o przymusie szczepienia trzody chlewnej na terenie jej działania, lecz bez konsekwencji ze strony Skarbu Państwa.

Ulotki propagandowe w sprawie spopularyzowania szczepień dostarczy Ministerstwo.

Lekarze wet. przeprowadzający szczepienia obowiązani są prowadzić ścisłą ewidencję zaszczepionych świń z podaniem miejscowości, ilości zaszczepionych sztuk, daty zaszczepienia oraz Nr serii użytej szczepionki, jak również nazwiska tych właścicieli, którzy nie poddali szczepieniu swoich świń.

Ministerstwo bierze pod uwagę sporadyczne wypadki zachorowań po tych szczepieniach, a mianowicie:

a) o ile szczepienia stosowano w okresie wylęgania się choroby,
b) w pierwszych 14-tu dniach po szczepieniu t.j. do czasu uzyskania odporności,
c) w przypadku przełamania nabytej odporności na skutek superinfekcji.

Na powyższe należy zwrócić uwagę powiatowych lekarzy wet., celem ujęcia tych zachorowań w ewidencję.

W związku z tym każdy lekarz wet. przeprowadzający szczepienia winien posiadać odpowiednią ilość surowicy różycowej do celów interwencyjnych. W tym celu Urzędy Wojewódzkie zapotrzebują w Ministerstwie do dnia 30 stycznia 1948 r. konieczną ilość surowicy, biorąc stosunek 1 litra surowicy do 1 litra szczepionki.

Ogólne sprawozdania z wykonania planowych, masowych szczepień ochronnych przeciw różycy świń Urzędy Wojewódzkie przedłożą Ministerstwu do dnia 15 lipca 1948 r.

Minister:

J. Dąb-Kocioł

2

PISMO OKÓLNE

z dnia 23 grudnia 1947 r.

(Nr Wet. 2-III-8/74-47 r.)

w sprawie kultur różycowych.

Wobec zmiany metody szczepienia trzody chlewnej przeciw różycy na podstawie art. 18 ustawy o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 673 z 1927 r.)

z dniem dzisiejszym odwołuję wydane uprzednio uprawnienia wytwarzania i wprowadzania w obrót kultur różycowych i z dniem 1 stycznia 1948 r. wzbraniam ich sprzedaży.

Równocześnie na podstawie art. 11 wyżej wymienionej ustawy wzbraniam sprowadzania z zagranicy kultur i szczepionek różycowych.

w/z Minister:

St. Tkaczow

3

PISMO OKÓLNE

z dnia 31 grudnia 1947 r.

(Nr Wet./2-III.-8/75-47 r.)

w sprawie produkcji kultur niezjadliwego szczepu różycowego.

Na podstawie art. 18 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 673) upoważniam do wytwarzania i wprowadzania w obrót niezjadliwej kultury różycowej szczepu prof. Stauba:

1) Państwowy Instytut Weterynaryjny w Puławach z Oddziałami w Drwalewie i Gorzowie, Wydziałem Hodowli i Higieny w Bydgoszczy, Wojewódzki Zakład Higieny Weterynaryjnej w Krakowie i w Łodzi oraz

2) Spółdzielnię Pracy „Serobion" w Gdańsku.

Szczep uzyskany od prof. Stauba jest własnością Państwa. Po szczep i instrukcję w sprawie produkcji szczepionki należy się zwrócić do P.I.W. w Puławach.

Ogólny nadzór nad produkcją powierzam Prof. Dr A. Trawińskiemu Dyrektorowi P.I.W. w Puławach.

Do przeprowadzania dorywczej kontroli szczepionki wyznaczam Wydział Rozpoznawczy P.I.W. w Bydgoszczy.

Cenę 1.000 ccm niezjadliwej kultury różycowej ustalam na 30.000 zł.

Szczepionkę należy rozlewać do 5-cio i 10-cio ccm ampułek, które winny być zaopatrzone w nalepki zawierające nazwę zakładu produkcyjnego, napis „niezjadliwa kultura różycowa", zawartość w ccm, Nr serii i termin ważności. Szczepionkę „niezjadliwa kultura różycowa" wolno wydawać wyłącznie na piśmienne zapotrzebowanie lekarzy weterynaryjnych.

Minister:

J. Dąb-Kocioł

4

PISMO OKÓLNE

z dnia 12 stycznia 1948 r.

(Nr Wet. 2-I-3/5)

w sprawie zwalczania zarazy stadniczej.

W związku z akcją zwalczania zarazy stadniczej i zbliżającym się okresem kopulacyjnym Ministerstwo zarządza, co następuje:

1. Przed rozpoczęciem się okresu kopulacyjnego wywłaszczyć wszystkie klacze chore na zarazę stadniczą.
2. Odnowić cechy Z.S. u klaczy podejrzanych o zarazę i zarażenie się, przez ponowne wypalanie znaków.
3. Sprawdzić i doprowadzić do należytego porządku ewidencję klaczy podejrzanych o zarazę i o zarażenie się oraz zaprowadzić dokładną ewidencję ogierów licencjonowanych.
4. Wykonać w całej rozciągłości zarządzenie Ministerstwa z dnia 13 grudnia 1947 r. Nr Wet. 2-I-3/134 w sprawie trzebienia ogierów nieuznanych.
5. Przed rozpoczęciem okresu kopulacyjnego dokończyć badania kliniczne wszystkich klaczy i serologiczne ogierów licencjonowanych w terenie.
6. Wezwać wszystkich posiadaczy ogierów licencjonowanych i pouczyć ich o obo-

wiązkach na nich ciążących z zakresu stanowienia.

7. Wręczyć pouczenie dla masztalerzy i posiadaczy ogierów licencjonowanych za pokwitowaniem.
8. Spowodować doręczenie rejestrów stanowienia klaczy posiadaczom ogierów licencjonowanych przed rozpoczęciem okresu kopulacyjnego.

Ministerstwo prosi uważać powyższe zarządzenie jako wyjątkowo pilne.

Dyrektor Departamentu:

Dr. St. Krauss

5

PISMO OKÓLNE

z dnia 26 stycznia 1948 r.

(Nr PR. 4.IV.6/4)

w sprawie przyśpieszenia likwidacji odłogów.

W celu przyśpieszenia likwidacji odłogów na terenie całego Państwa proszę Ob. Wojewodę o wydanie zarządzenia uprawniającego rolników, którzy własnymi siłami podejmą się zagospodarowywania odłogów, nie wchodzących w skład ich gospodarstw, do bezpłatnego użytkowania tego rodzaju gruntów przez okres jednego roku przy opłacie jedynie podatku gruntowego.

Zarządzenie powinno być podane w jak najszerszym zakresie do wiadomości publicznej i popularyzowane na odprawach wójtów i sołtysów jak i przez Związek Samopomocy Chłopskiej.

Minister:

J. Dąb-Kocioł

Redakcja i Administracja: Ministerstwo Rolnictwa i Reform Rolnych, Warszawa, Nowogrodzka 50
Wydział Prasy i Informacji. Pokój 107. Tel. 887-84 Cena zł. 15

Konto P. K. O. I — 1888. Dziennik Urzędowy Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych w Warszawie.

Drukarnia Państwowa Nr 1 w Warszawie. 3.000. Zam. 3740. I.48.